

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

19.2.2014

B7-0191/2014

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Iraku
2014/2565 (NLE)

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok,
Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda, Ria Oomen-Ruijten,
Tunne Kelam, Francisco José Millán Mon, György Schöpflin,
Bernd Posselt, Krzysztof Lisek, Alf Svensson, Esther de Lange,
Roberta Angelilli, Sari Essayah, Alejo Vidal-Quadras, Dubravka Šuica,
Elena Băsescu, Davor Ivo Stier**
w imieniu grupy PPE

RE\1020161PL.doc

PE529.545v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0191/2014

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Iraku
2014/2565 (NLE)**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku,
 - uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Iraku z drugiej strony,
 - uwzględniając oświadczenie UE wydane w Iraku w dniu 10 grudnia 2013 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Praw Człowieka,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych dotyczące Iraku, w szczególności konkluzje z dnia 10 lutego 2014 r.,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton dotyczące Iraku, w szczególności oświadczenia z dnia 5 lutego 2014 r., 16 stycznia 2014 r. i 18 grudnia 2013 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel z dnia 28 grudnia 2013 r. w sprawie zabójstw na mieszkańcach Camp Hurriya,
 - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Iraku z dnia 10 stycznia 2014 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego Irak jest stroną,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 10 stycznia 2014 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ potępiła ataki, jakich dokonała organizacja Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie na ludność iracką, które to ataki były próbą destabilizacji kraju i regionu, oraz uznała, że irackie siły bezpieczeństwa, lokalna policja i plemiona w prowincji Al-Anbar wykazują się wielką odwagą zwalczając tę organizację w swoich miastach;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z opublikowanymi w dniu 1 lutego 2014 r. przez misję pomocową ONZ w Iraku danymi dotyczącymi liczby ofiar aktów terrorystycznych i przemocy, które miały miejsce we styczniu 2014 r., łączna liczba zabitych Irakijczyków wynosi 733, natomiast liczba rannych 1 229; mając na uwadze, że dane na styczeń 2014 r. nie obejmują ofiar toczących się walk w prowincji Al-Anbar ze względu na problemy z weryfikacją i stwierdzeniem liczby zabitych i rannych;

- C. mając na uwadze, że w dniu 5 lutego 2014 r. zaatakowano w Bagdadzie irackiego ministra spraw zagranicznych, a w dniu 10 lutego 2014 r. w mieście Mosul w prowincji Niniwa zaatakowano konwój przewodniczącego parlamentu Osamy al-Nujajfię;
- D. mając na uwadze, że w dniu 13 lutego 2014 r. ponad 63 000 rodzin dotkniętych walkami w prowincji Anbar zostało zarejestrowanych jako uchodźcy wewnętrzni; mając na uwadze, że wiele osób uciekło w inne części kraju, w tym do Karbali, Bagdadu i Arbeli, a inni szukają bezpieczeństwa w oddalonych wsiach prowincji Al-Anbar lub nie mogą uciec przed walkami; mając na uwadze, że żyją oni w niepewnych warunkach, zasoby żywności i wody się kurczą, warunki sanitarne są złe, a dostęp do opieki zdrowotnej jest ograniczony;
- E. mając na uwadze, że specjalny przedstawiciel sekretarza generalnego ONZ ds. Iraku Nikołaj Mladenow stwierdził w dniu 13 lutego 2014 r., że od pierwszych dni stycznia 2014 r. ONZ pracuje wraz z rządem i władzami lokalnymi w celu zapewnienia pomocy osobom dotkniętym walkami w prowincji Al-Anbar, i wyraził obawy w związku z szybko pogarszającą się sytuacją w Al-Falludży, gdzie wielu mieszkańców pada ofiarą konfliktu; mając na uwadze, że ONZ nadal nalega na dostęp pomocy humanitarnej do miasta;
- F. mając na uwadze, że Irak nadal stoi przed poważnymi wyzwaniem ze strony grup zbrojnych, które popierają przemoc i starają się dzielić ludzi; mając na uwadze, że wewnętrzne podziały polityczne i napięcia o podłożu religijnym także znacząco przyczyniły się do pogorszenia się stanu bezpieczeństwa w Iraku;
- G. mając na uwadze, że w dniu 25 grudnia 2013 r. w atakach bombowych w chrześcijańskich dzielnicach Bagdadu zabito co najmniej 35 osób, a wiele osób zostało rannych; mając na uwadze, że wspólnota chrześcijańska w Iraku od wielu lat cierpi z powodu celowych i nieuzasadnionych ataków terrorystycznych; mając na uwadze, że uważa się, że od 2003 r. co najmniej połowa irackich chrześcijan opuściła kraj;
- H. mając na uwadze, że w dniu 10 października 2013 r. misja pomocowa ONZ w Iraku odnotowała zaniepokojeniem, że w dniach 8 i 9 października 2013 r. wykonano wyroki śmierci na 42 osobach, co potwierdził iracki minister sprawiedliwości;
- I. mając na uwadze, że UE potwierdza, że jest zdecydowana pomagać Irakowi w procesie tworzenia demokracji, przypominając, że jedność i integralność terytorialna Iraku są niezbędne, by stworzyć bezpieczne i prosperujące państwo dla wszystkich jego obywateli i by przywrócić stabilność w całym regionie;
- J. mając na uwadze, że rada współpracy między UE a Republiką Iraku odbyła swoje pierwsze posiedzenie w Brukseli w dniu 20 stycznia 2014 r.; mając na uwadze, że rada współpracy, która spotyka się w ramach umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Irakiem, potwierdziła zobowiązanie obu stron do kontynuowania umacniania stosunków; mając na uwadze, że UE będzie nadal wzmacniać współpracę we wszystkich obszarach wspólnego zainteresowania, zapewniając ukierunkowaną pomoc we wspólnie uzgodnionych dziedzinach;
- 1. zdecydowanie potępił ataki organizacji Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie, które

miały miejsce w prowincji Al-Anbar; zauważa wysiłki irackich sił bezpieczeństwa i irackiej policji lokalnej, której członkowie także stają się celem ataków terrorystycznych; popiera wezwanie skierowane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ do ludności Iraku, w tym do irackich plemion, przywódców lokalnych i irackich sił bezpieczeństwa w prowincji Al-Anbar o kontynuowanie, poszerzanie i pogłębianie współpracy przy zwalczaniu przemocy i terrorku; podkreśla, że organizacja Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie jest objęta embargiem na broń i zamrożeniem aktywów na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1267 (1999 r.) i 2083 (2012 r.) i podkreśla znaczenie szybkiego i skutecznego wdrożenia tych środków;

2. jest głęboko zaniepokojony wydarzeniami w prowincji Al-Anbar oraz dużą liczbą uchodźców wewnętrznych, którzy uciekli z obszarów objętych konfliktem; wzywa do dostępu pomocy humanitarnej do Al-Falludży; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie rządu Iraku do ochrony ludności cywilnej Al-Falludży i w innych miejscach oraz do zapewniania pomocy humanitarnej; zachęca rząd Iraku do kontynuowania współpracy z misją pomocową ONZ w Iraku i organizacjami humanitarnymi w celu zapewnienia pomocy humanitarnej; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki ONZ zmierzające do zapewnienia pomocy osobom cierpiącym z powodu walk w prowincji Al-Anbar, pomimo przeszkód wynikających z pogarszającej się sytuacji bezpieczeństwa i ciągłych działań w prowincji; wzywa do umożliwienia ludności cywilnej uwięzionej w strefie walk bezpiecznego wydostania się z tej strefy i do bezpiecznego powrotu uchodźców wewnętrznych, jak tylko będą do tego odpowiednie warunki;
3. zdecydowanie potępia wszelkie akty terrorkizmu, wraz z ostatnią serią ataków bombowych, oraz przemoc o podłożu religijnym w Iraku; jest głęboko zaniepokojony pogarszającą się sytuacją bezpieczeństwa w kraju, zwiększonym zagrożeniem terrorystycznym w Iraku i znacznym wzrostem przemocy; zauważa negatywny wpływ konfliktu syryjskiego na bezpieczeństwo w Iraku; składa kondolencje rodzinom i przyjaciołom osób zmarłych i rannych;
4. jest głęboko zaniepokojony ciągłym stosowaniem przemocy przeciwko ludności cywilnej, najsłabszym grupom społecznym i wspólnotom wyznaniowym, w tym chrześcijanom; nalega na władze irackie, by zwalczały terrorkizm i przemoc na tle religijnym, chroniły ludność cywilną przed dalszą przemocą, chroniły najsłabsze grupy, chroniły wspólnoty religijne, w tym chrześcijan, zwiększały bezpieczeństwo i porządek publiczny, a także by czyniły wszystko, co w ich mocy, aby postawić przed wymiarem sprawiedliwości sprawców, organizatorów, sponsorów i osoby finansujące wszelkie akty przemocy i terrorkizmu; nalega na wszystkie państwa, by w zgodzie ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego i odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ aktywnie współpracowały w tym względzie z władzami irackimi; z zadowoleniem przyjmuje poparcie UE dla prowadzonej przez irackie władze walki z terrorkizmem oraz jej gotowość do współpracy z Irakiem przy wypracowywaniu kompleksowej reakcji na to globalne zagrożenie, która będzie zgodna z prawami człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym; z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości decyzję irackiej rady ministrów z dnia 21 stycznia 2014 r. o przygotowaniu badania na temat ustanowienia prowincji na równinie Niniwa, gdzie mieszka największy odsetek chrześcijan w Iraku;

5. nalega na przywódców politycznych i religijnych w Iraku, by zaangażowali się w dialog i wypowiadali przeciwko podziałom religijnym i przemocy; wzywa rząd Iraku do wzmocnienia rządów prawa i podejmowania zdecydowanych środków promujących integrację i sprzyjających pojednaniu; popiera wysiłki UE zmierzające do wspierania Iraku w promowaniu demokracji, praw człowieka, dobrego rządzenia i rządów prawa, w tym poprzez opieranie się na doświadczeniach i osiągnięciach misji EUJUST LEX-Irak, a także wysiłkach misji pomocowej ONZ w Iraku i specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ, w celu pomagania rządowi Iraku we wzmacnianiu demokratycznych instytucji i procesów, popieraniu rządów prawa, ułatwianiu dialogu regionalnego, usprawnianiu świadczenia podstawowych usług i zapewnianiu ochrony praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje program budowania potencjału zainicjowany w dniu 22 stycznia 2014 r., finansowany przez UE i wdrażany przez Biuro ONZ ds. Obsługi Projektów w celu wsparcia irackiej wysokiej komisji ds. praw człowieka w realizacji jej mandatu upowszechniania i ochrony praw człowieka w Iraku;
6. z zadowoleniem przyjmuje Światowy Tydzień Harmonii Międzywyznaniowej, który odbył się w dniach 1-7 lutego 2014 r. w Iraku; popiera to coroczne wydarzenie wspierane przez ONZ, które zachęca wszystkie państwa do uznawania wagi dialogu między różnymi wiarą i religiami;
7. jest głęboko zaniepokojony wysoką liczbą egzekucji w Iraku; wzywa władze irackie do wprowadzenia moratorium na wykonywanie wszystkich kar śmierci;
8. z zadowoleniem przyjmuje zmianę prawa wyborczego Iraku w dniu 4 listopada 2013 r., która utorowała drogę wyborom powszechnym, które mają się odbyć dnia 30 kwietnia 2014 r.; podkreśla znaczenie tych wyborów dla kontynuacji przemian demokratycznych w Iraku; wzywa wszystkie strony do zapewnienia, by wybory były powszechne, przejrzyste, wiarygodne i by odbyły się w ustalonym terminie; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Iraku o wsparcie wyborów oraz to, że UE przeprowadza obecnie ocenę wszystkich dostępnych możliwości pomocy Irakowi;
9. z zadowoleniem przyjmuje postęp we wdrażaniu umowy o partnerstwie i współpracy, w tym udane odbycie kilku posiedzeń na szczeblu eksperckim z października i listopada 2013 r. oraz pierwszego posiedzenia rady współpracy UE-Irak w dniu 20 stycznia 2014 r.;
10. zdecydowanie potępia ataki rakietowe na Camp Hurriya w dniu 26 grudnia 2013 r., które według różnych relacji spowodowały śmierć kilku mieszkańców tego obozu, a wiele osób zostało rannych; podkreśla, że okoliczności tego brutalnego ataku muszą zostać wyjaśnione; wzywa władze irackie do zwiększenia środków bezpieczeństwa wokół obozu w celu ochrony mieszkańców przed dalszą przemocą; nalega na rząd Iraku, by znalazł sprawców ataku i pociągnął ich do odpowiedzialności; zauważa, że UE zaprasza wszystkie strony do ułatwienia Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców jak najszybszego przeniesienia mieszkańców Camp Hurriya do stałego i bezpiecznego miejsca poza Irakiem;
11. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi

generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz rządowi i Radzie
Reprezentantów Iraku.